

VYRESNIŲJŲ POEZIJA: TARP PRAEITIES IR DABARTIES

[...]

Henrikas Čigriejus (g. 1933), debiutavęs vėliau negu jo bendrakarčiai (tik 1971 m. išleista pirmoji knyga *Metų šviesos*), taip pat priklauso su kaimo, su žemdirbių patirtimi susijusiai poezijos tradicijai. Ir jam (kaip ir gamtos ciklams) būdingas pastovumas. Net eilėraščių knygų pavadinimuose įrašyti gamtos įvaizdžiai: *šviesa, laukas, delčia, dangus, rytas, vakaras, ruduo, žiedas, baltasis alksnis, metūgė*... Jo tradicijos atšaka labiau eina per biržiečius, per folklorinę „alaus poetiką“, per Kazį Binkį, Joną Meką, per jų vaizdinį daiktiškumą, ironiškesnę atodairą, kartu išlaikant ir eleginės nuotaikos atšvaitą.

Čigriejus lieka gana pastovus, variantiškas, grįžtantis, bet kartu ir laisvinantis poetinį kalbėjimą, veikiamą prozos, jautrios daiktui, detalei, patirčiai.

[...]

Viktorija Daujotytė, „Vyresniųjų poezija: tarp praeities ir dabarties“, *Naujausioji lietuvių literatūra 1988–2002*, Vilnius: Alma littera, 2003, p. 88.